

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כדשת בוא תשפ"א

ילדה אחת שאלה את חברתה איך קוראים לך? ענתה לה חברתה: בת-שבע. אמרה לה: לא שאלתי בת כמה, שאלתי איך קוראים לך... (מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

אֲחֻדוֹת

בְּפִרְשַׁת בֵּא מִסְפָּר עַל הַגְּאֻלָּה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל: יְצִיאַת מִצְרַיִם. חֲכָמֵינוּ אָמְרוּ שֶׁהַמִּצְבָּ שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה טוֹב מִבְּחִינַת רֹחֲנִית, אֲבָל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחֲלִיט לְגַאֵל אוֹתָם.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֶצְטוּ לֶאֱכֹל אֶת קֶרֶבֶן הַפֶּסַח בְּלֵילָה שֶׁל יְצִיאַת מִצְרַיִם. קֶרֶבֶן הַפֶּסַח נֶאֱכַל לְמִשְׁפָּחוֹת, כָּל מִשְׁפָּחָה בְּיַחַד, וְהָיָה אֲסוּר לְהוֹצִיא מִהַקֶּרֶבֶן הַחוּצָה.

יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁה' רָצָה לְלַמֵּד אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁעֲלֵיהֶם לְהִתְאַחֵד. כָּל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה יוֹשְׁבֵת בְּיַחַד סָבִיב שְׁלִחַן הַסֵּדֶר, וְכֵּהָ מִתְחַזְּקֵת הָאֲחֻוּהַ וְהָאֲהָבָה מִתְרַבֶּה בֵּין אִישׁ לְאֲחִיו.

בְּזִכּוֹת הָאֲחֻדוֹת וְהַמִּשְׁפָּחָתִיּוֹת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, הוּא זוֹכָה לְצֵאת מִהַשְּׁעָבוֹד וְהַצָּרוֹת, וּמִגִּיעַ לְגַאֻלָּה שְׁלֵמָה!

שאלות בפרשה

1. מהי המכה הראשונה שמופיעה בפרשה?
2. באיזו מכה לא יכלו המצרים לקום איש מתחתיו?
3. אילו בעלי חיים ניצלו ממכת הברד?
4. על איזה קרבן מדובר בפרשה?
5. מאילו בעלי חיים ניתן להביא את הקרבן הזה?
6. את מה מרחו על המשקוף ועל מזוזות הפתח?
7. מתי במהלך היממה היתה מכת הבכורות?
8. כמה ימים יש בחג הפסח?

חידת חדגא:

'לא יחרץ בלב לשוני' - מה פירוש 'לא יחרץ' לפי אונקלוס?

חידת פולקע:

מהי 'רוח קדים' ובאיזה הקשר היא מופיעה בפרשה?

הכזרת הפרשה

מצאו את הנושאים מתוך הפרשה

ש	מ	ש	צ	א	מ	ר	ד	ש	ע	ל	ח	ט	ו	ט
ז	י	ה	מ	צ	ת	ו	ר	ו	כ	ב	ב	ו	ט	י
ח	ר	ח	ו	נ	כ	ר	י	ג	ס	ב	ה	ב	ש	ז
ק	צ	ת	ב	ב	צ	ש	ק	ב	מ	ב	ה	ה	א	ת
י	מ	א	כ	ת	ו	ל	ר	נ	א	ע	ק	ה	כ	ו
ס	ת	ו	ס	מ	פ	ו	י	א	ז	ר	ר	ב	ב	י
ו	א	נ	ג	ק	ר	י	ס	ד	מ	צ	ב	א	צ	ס
ז	י	ל	ג	י	ש	ת	פ	י	ל	י	נ	ה	ה	ה
ו	צ	ר	מ	ר	ב	כ	ר	צ	ס	ס	פ	ר	ל	ס
כ	י	ב	א	י	ע	צ	ס	נ	פ	ר	ס	ט	ר	נ
ט	צ	ל	ז	ע	מ	צ	כ	כ	ל	ת	ח	ט	כ	ק

ארבה • חושך • בכורות • יציאת מצרים • קרבן פסח
מצות • מרורים • מצרים • בני ישראל • תפילין

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

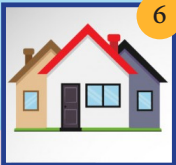
3

2

1

6

5

4

9

8

7

- מי הולך לעבודה עם כובע אדום וחוזר עם שחור? תשובה: הגפרור...
 - 'יונתן הקטן רץ בבוקר אל הגן הוא טיפס על העץ אפרוחים חיפשו', תודו שקראתם את זה עם המנגינה!...

(מתוך פורום הבדיחות באתר)

חבל מלא בקשרים סיפור לשבת

שמחה פשיטיק

מכיר את הדרך הבייתה? המלך לא הסביר. אתה תדע, אתה תדע, לחש לו.

כשהכרפדה שהובילה אותו ליער נעלמה, הדבר הראשון שהרגיש אנדרו היה פחד. היער היה חשוך ובלתי נעים. אמנם הבטיחו לו שאין בו חיות טורפות או סכנות אחרות, ואף על פי כן התחושה לא הייתה נעימה. אנדרו התישב על האדמה והתחיל לחטט בתיקו, מחפש דבר מאכל. בעודו לועס את התפוח שמצא, חשב לעצמו: 'אולי אלף מכאן ואחפש את הדרך לארמון? אבל אם אעשה זאת, אני עלול ללכת לאבוד, ועבדי אבי המלך לא ימצאו אותי כשיגמר זמן הענש. לא, לא כדאי לי לעשות זאת. עדיף להשאר במקום אחד, ולא לזוז ממנו.'

הלילה עבר עליו בשנה מקסעת ומלאת פחדים. גם הבקר שהאיר את היער - לא היטיב עמו. אנדרו החל לחשב מחשבות חרטה. 'לא הייתי צריך לעשות את מה שעשיתי...' ואז נזכר: 'אבי המלך אמר שאם אחשב מחשבת חרטה, עלי לחתך את החבל ולקשר אותו מחדש. כך אעשה'. אנדרו אכן עשה כפי שהצטווה, כשהוא שמח שלפחות יש לו מטרה מסימת ותעסוקה פלשה ביהותו ביער לבדו. כיון שראה שהפעלה דוקא מיטיבה עמו, היה אנדרו מהרהר מפעם לפעם הרהורי חרטה, והחבל נחתך שוב ושוב, וגם נקשר שוב ושוב.

הוא לא שם לב, אבל בכל פעם שקשר את קצוות החבל הקתנה, התקצר החבל עוד ועוד... 'מענין עד היכן מגיע החבל', חשב לעצמו. אבל לא העז לבדוק זאת, שהרי החבל קשור לידו, ואם ילך בעקבותיו - לא יוכל לחזור למקומו הראשון. כך המשיך אנדרו לחתך את החבל ולקשר אותו, לחתך ולקשר, עד שכעבר חדש ימים של חרטה על מעשהו - התקצר החבל מלא הקשרים, והוא מצא את עצמו נדהם: 'הנה הארמון!'

אנדרו החל לרוץ לעבר הארמון, שם המתין לו אביו שחבק אותו ולחש באזנו: 'אמרתי לך שתדע מתי לחזור, אמרתי לך...'

'למה עשית את זה?' פניו של המלך הביעו כעס מעורב בעצב. 'אתה יודע שאינני מרשה, אתה יודע שאין זו התנהגות שמתאימה לנסיך, אתה יודע שמי שעושה דברים כאלה מקבל את ענשו. אז למה? למה עשית את זה?' חזר המלך ושאל. הנסיך אנדרו לא השיב. וכי מה יענה? שתקף אותו רצון עז לבקר בבית ההמורים הבלתי חקי? שהחיים בארמון שעממו אותו עד אבוד הדעת? שרצה לחוות הנאה חדשה שעוד לא חוו מעודו? כל התרוצים האלה - ידע אנדרו - לא יתקבלו על לב אביו המלך. השתתפות בהמורים היא בלתי חקית במדינה, והעובר על כך ראוי לענש, גם אם קוראים לו אנדרו והוא נסיך הפתר בכבודו ובעצמו.

אפלו כעת, כשראה את מצחו המקמט של אביו, את עיניו הכבדות ואת מבטו המאכזב - לא התחרט אנדרו על מעשהו. המלך, שראה את התנהגותו של בנו, אמר: 'אנחנו נצטרך לחשב איך להעניש אותך, לא תהיה לנו בררה'. לאחר מכן הוא שחרר אותו לחדרו, ואנדרו ידע שזה אך זמני, עד שתקבל ההחלטה איזה ענש להטיל עליו. ואכן, מיד בצאתו מלפני המלך, קרא המלך ליועצו והניח בפניו את השאלה: 'איך מענישים את הנסיך על מה שעשה? אני רוצה שיהיה זה ענש שילמד אותו לא להתנהג כך גם בעתיד.'

נענה היועץ ואמר: 'אם ישמע המלך לעצתי, עליו להושיב את הנסיך ביער הסמוך לבדו, קשור לחבל ארוך. נצייד אותו במזון ובמשקה ובכל מה שיצטרך בשהותו ביער, אבל את הדרך לארמון הוא לא ידע. כך ישב הנסיך ביער ויהרהר בפשע שאותו בצע, ואולי זה יגרם לו להצטער ולהתחרט'. המלך שמע ולא הבין: 'איך הדבר ילמד אותו שלא לחזור לסורו?' הסביר לו היועץ: 'בכל פעם שיעלה בראשו הרהור של חרטה, הוא יוכל לחתך את החבל ולקשר אותו מחדש'. המלך עדין לא הבין: 'נו? ומה יקרה הלאה?' כאן לחש היועץ על אזנו של המלך מספר מלים, והמלך חיך וקבל את דבריו. 'רעיון מצוי!' קרא בשמחה.

כעבר שעה הובל הנסיך אנדרו אל היער, כשחבל קשור לפרק ידו ומשתלשל לאחוריו. בכל פעם שתרגיש שאתה מתחרט, הסביר לו המלך לפני צאתו, תחתך את החבל במספרים שבכיסך, ותקשר אותו מחדש. זה יהיה הענש שלך. אתה כבר תדע לבד איך ומתי לחזור אל הארמון... אנדרו שמע את הדברים ושאל: 'איך אני אמור לדעת לבד מתי לחזור? ואיך בכלל אוכל לחזור לבד מהיער, אם מעולם לא דרכתני בו, ואיני